8 Stycznia (Okres Bożego Narodzenia)

Tekst Ewangelii (*Mk* 6, 34-44): Gdy Jezus wysiadł, ujrzał wielki tłum. Zlitował się nad nimi, byli bowiem jak owce nie mające pasterza. I zaczął ich nauczać. A gdy pora była już późna, przystąpili do Niego uczniowie i rzekli: «Miejsce jest puste, a pora już późna. Odpraw ich! Niech idą do okolicznych osiedli i wsi, a kupią sobie coś do jedzenia». Lecz On im odpowiedział: «Wy dajcie im jeść!» Rzekli Mu: «Mamy pójść i za dwieście denarów kupić chleba, żeby im dać jeść?» On ich spytał: «Ile macie chlebów? Idźcie, zobaczcie!» Gdy się upewnili, rzekli: «Pięć i dwie ryby».

Wtedy polecił im wszystkim usiąść gromadami na zielonej trawie. I rozłożyli się, gromada przy gromadzie, po stu i po pięćdziesięciu. A wziąwszy pięć chlebów i dwie ryby, spojrzał w niebo, odmówił błogosławieństwo, połamał chleby i dawał uczniom, by kładli przed nimi; także dwie ryby rozdzielił między wszystkich. Jedli wszyscy do sytości. I zebrali jeszcze dwanaście pełnych koszów ułomków i ostatków z ryb. A tych, którzy jedli chleby, było pięć tysięcy mężczyzn.

«Byli bowiem jak owce nie maj?ce pasterza»

Rev. D. Xavier SOBREVÍA i Vidal
(Sant Just Desvern, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, Jezus pokazuje nam, że jest On wrażliwy na potrzeby osób, które wychodzą mu na spotkanie. Nie może spotykać się z ludźmi i przejść obojętnie wobec ich potrzeb. Serce Jezusa lituje się widząc wielki tłum, który podążał za nim niczym «owce nie mające pasterza» (Mk 6,34). Mistrz porzuca wcześniejsze plany i zaczyna nauczać. Ile razy pozwoliliśmy by pośpiech i niecierpliwość kierowały naszym postępowaniem? Ile razy nie chcieliśmy zmienić naszych planów by uwzględnić potrzeby naglące i nieprzewidziane? Jezus daje nam przykład elastyczności, zdolności modyfikacji wcześniejszych planów y bycia dyspozycyjnym osobom za nim podążającym.

Czas pędzi. Kiedy kochasz jest łatwiej by czas płyną szybciej. I Jezus, który bardzo kocha, udziela nauk w sposób bardzo …. Robi się późno, uczniowie uzmysłowiają to Mistrzowi i przejmują się tym , co owi ludzie będą jedli. Wówczas Jezus czyni niesamowitą propozycję: «Wy dajcie im jeść» (Mk 6,37). Nie tylko zajmuje się dostarczeniem strawy duchowej poprzez nauczanie, ale także tym, by dać im jeść. Uczniowie przedstawiają problemy, które są realne. Bardzo realne! Chleby będą kosztować majątek (por. Mk 6,37).

Widzą trudności materialne, jednakże ich oczy wciąż nie dostrzegają że Ten, który do nich mówi może wszystko. Wciąż brakuje im wiary.

Jezus nie każe ustawić wszystkich w rządku. Sprawia że siadają w grupach. Odpoczywają i dzielą się we wspólnocie. Poprosił uczniów o jedzenie, które przynieśli: jedynie pięć chlebów i dwie ryby. Jezus bierze je, wzywa Bożego błogosławieństwa i dzieli. Posiłek tak znikomy służy nakarmieniu tysięcy ludzi, i do tego zostają resztki, które napełniają dwanaście koszów. Cud, który jest figurą pożywienia duchowego w Eucharystii. Chleb życia, który się rozciąga hojnie na wszystkie ludy ziemi by dać życie, życie wieczne.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Prosimy Cię, Panie, bądź naszą pomocą i obroną. Niech wszystkie narody ziemi wiedzą, że jesteś Bogiem i nie ma innego, i że Jezus Chrystus jest Twoim sługą, a my jesteśmy Twoim ludem, trzodą, którą prowadzisz» (św. Klemens Rzymski)

- «Tylko miłosierdzie Boże może uwolnić ludzkość od tylu form zła, czasami potwornych, które wyzwala w niej egoizm. On niesie nadzieję: tam, gdzie rodzi się Bóg, rodzi się pokój. A tam, gdzie rodzi się pokój, nie ma miejsca na nienawiść ani wojnę» (Franciszek)

- «Współczucie Chrystusa dla chorych i liczne uzdrowienia z różnego rodzaju chorób są wymownym znakiem, że ‘Bóg łaskawie nawiedził lud swój’ (Łk 7,16) i że Królestwo Boże jest bliskie» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1.503)